

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 4

Utgitt 2 februar.

1925

Skrivelse fra Socialdepartementet til Troms fylke, hvori 23 janr. meddeles, at ifølge bemyndigelse i kongelig resolusjon av 25 april 1925 har departementet i medhold av § 1 i lov av 25 juli 1913 stadfestet de av Tromsø bystyre i møte den 21 november 1924 besluttede forandringer i §§ 2 og 3 i den for Tromsø by ved kongelig resolusjon av 3 desember 1924 (med tilleggsresolusjoner av 26 januar 1917 og 26 juni 1924) stadfestede vedtekt for lukning av utsalgssteder.

Vedtekten for Tromsø får efter dette i sin helhet følgende lydelse:

§ 1. Alle utsalgssteder utenfor de i § 2 nevnte skal holdes lukket fra klokken 7 eftermiddag til klokken 7 morgen.

I turisttiden fra 1 juni til 31 august skal dog utsalgssteder som vesentlig handler med varer som kjøpes av turister («turistvarer») ha adgang til å holde åpent i den tid hurtigruteskib og turistskib ligger på havnen dog ikke utover klokken 11 aften.

§ 2. Aviskiosker, melkeforretninger samt cigar- og tobakksforretninger skal holdes lukket fra klokken 10 eftermiddag til klokken 7 morgen, dog kun forsåvidt der fra vedkommende ikke drives annen handel, idet regelen i § 1 i så fall kommer til anvendelse.

§ 3. Søn- og helligdager holder utsalgsstedene helt lukket. Dog kan melkeforretninger holde åpent fra klokken 8 til klokken 10 formiddag og de i § 2 nevnte forretninger fra klokken 5 til klokken 10 eftermiddag med undtagelse av første juledag, påske- og pinsedag, da der holdes helt lukket.

Julaften lukkes klokken 6 eftermiddag; jfr. lov av 14 juli 1897.

17 mai når denne faller på en hverdag holdes alle utsalgssteder lukket fra kl. 10 formiddag.

Forandringen trer i kraft straks.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at i 27 janr. medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 har departementet i henhold til lov av 2 april 1917 (nr. 5) bestemt, at

27 janr. den som i Lunner herred i Opland fylke gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, å regne fra og med 1 mars 1925, skal ha bevilling.

28 janr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, at i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, har departementet d. d. fastsatt følgende fiskeriregler for Skarvanet, Klingrevannet, Gunhildsetervannet og Langevannet samt mellemliggende elvestrekninger i Fræna herred, Møre fylke:

1. I tiden fra og med 1. september til og med 31 mai skal alt fiskeri være forbudt.
2. I tiden fra lørdag aften kl. 6 til mandag ettermiddag kl. 4 skal fiskeri være forbudt det hele år.
3. Det skal til enhver tid være forbudt å bruke andre fangstmåter, innretninger og fiskeredskaper enn stang.
4. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.
5. Disse bestemmelser trer i kraft 1 mars 1925 og blir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av februar måned 1930.

28 janr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, at departementet i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, d. d. har fastsatt følgende fiskeriregler for Brødrevatnet i Ulstein herred, Møre fylke:

1. I tiden fra og med 1 juli til og med 31 oktober er det forbudt å fange eller drepe fisk i Brødrevatnet.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.
3. Denne bestemmelse trer i kraft 1 mars 1925 og blir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1929.

28 janr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvori meddeles, at departementet i henhold til bemyndigelse i Regjeringens resolusjon av 11 desember 1924 d. d. har approbert nedenstående bygge-regler for det bygningsloven undergitte strøk (Sundre) av Ål herred:

§ 1. Den del av Ål herred, innen hvilken den almindelige bygningslov av 27 juli 1896 gjøres gjeldende skal betegnes «Ål reguleringsdistrikt» og begrenses således: På sydsiden av elven, fra Skallehaugen i en linje 200 m. sønnenfor jernbanelinjen til den støter mot eiendommen Moen. På nordsiden av elven, i en rett linje fra elven over den nuværende hovedbygning på Hage til Sundreberget, linjen følger da Sundreberget til den støter til Prestegårdens eiendom, der danner grensen i vest på nordsiden av elven.

28 janr.

§ 2. Forinnen deling av eiendom finner sted, skal anmeldelse herom innsendes til reguleringskommisjonen, og dennes samtykke til delingen erhverves. Anmeldelsen skal inneholde opgave over den omtrentlige størrelse så vel av hovedbruket som av den eller de parseller, der aktes fraskilt, samt opplysning om delelinjens avstand fra de på eiendommen opførte bygninger. Reguleringskommisjonen kan om den finner det fornødent, kreve sig forelagt kart og delingsplan, samt opplysning om de til parsellen projekterte adkomstveier. Ingen skylddelingsforretninger må tillates avhjemlet, medmindre reguleringskommisjonens skriftlige samtykke til delingen forevises i retten.

§ 3. Inntil reguleringsplan er vedtatt, anses det hele reguleringsdistrikt som villastrøk, hvis bebyggelse som regel skal være åpen (villamessig). Undtagelse herfra bestemmes av formannskapet, efterat reguleringskommisjonen har avgitt sine erklæringer (jfr. lov av 27 juli 1896 § 7 passus 2).

§ 4. I villastrøk må enhver bygning opføres i minst 6 meters avstand fra nabogrense. Denne avstand regnes fra bygningens vegg over sokkelen, medmindre bygningskommisjonen i spesielle tilfelle finner en annen beregningsmåte nødvendig. For sådanne deler av strøk, som finnes egnet til bebyggelse med småvillaer, kan det av formannskapet, efterat bygnings- og reguleringskommisjonen har uttalt sig derom, bestemmes, at inntil halvdelen av en tomts grunnflate kan bebygges, og at avstand fra nabogrunn eller vei kan innskrenkes til 2,5 m. Alt dog under forutsetning av, at tomtene bebygges med en etasjes bygninger av ikke over 6 meters høide til gesimsen, og med ikke over 125 m.² grunnflate inklusive tilliggende uthus, likesom det også må iakttas, at avstand fra nabogrunn alltid utgjør minst halvdelen av høiden av den mot nabogrunn vendende yttervegg — regnet til dennes høieste punkt.

§ 5. Ingen bebyggelse må komme nærmere privat eller regulert vei enn 3 m.

§ 6. I villastrøk tillates ikke opført fabrikk eller industrielt anlegg, likeså litt som verkstedlokaler, bakerier, sådanne anlegg, som omhandles i bygningsloven av 27 juli 1896 §§ 68, 69 og 70 eller andre anlegg, såfremt disse efter reguleringskommisjonens skjønn vil kunne medføre ulemper for de omboende. Gjenopførelse av avbrent anlegg av ovennevnte slags, betraktes som nytt anlegg, når det ikke er påbegynt gjenopført innen 1 år, dog må sådant nytt anlegg ikke være vesentlig større enn det avbrente. Foranstående bestemmelser gjelder ikke anlegg, som efter reguleringskommisjonens skjønn

28 janr. vil være til gagn for vedkommende strøk eller til fremme av almene interesser innen dette.

§ 7. Ingen bygning tillates opført såfremt den ved sitt utseende efter bygningskommisjonens skjønn vil virke skjemmende for omgivelsene eller for vedkommende strøk (jfr. lov av 27 juli 1886 § 53).

§ 8. Ingen tomt tillates bebygget medmindre der til samme fører adkomstvei, som godkjennes av reguleringskommisjonen.

§ 9. Foranstående bestemmelser trer i kraft 1 — en — måned efterat de har fått kongelig stadfestelse. De kommer til anvendelse på alle bygningsforetagender, som utføres efter dennes ikrafttreden — uansett om vedkommende byggeforetagende forinnen måtte være anmeldt.

29 janr. **Bruksreglar** for Haugasida bygdeaalmenning i Sogndal i Sogn, approbert av Landbruksdepartementet 29 januar 1925.

§ 1. Barskog maa ikkje hoggast utan at styret for aalmenningen og skogforvaltaren hev samraadd seg, og skogen er utpeika av skogforvaltaren eller den han hev gjeve fullmakt. Paa dei utpeika trei vert hogge eit merkje ved roti og uppe paa stammen. Lauvskog maa heller ikkje hoggast utan at styret for aalmenningen og skogforvaltaren hev samraadd seg um det, og det er tilvist av skogforvaltaren eller den, han gjev fullmakt. Den gamle inndeling i 12-mannsteigar staaar ved lag.

§ 2. Dei som hev bruksrett og som ynskjer aa aaverka i aalmenningen maa kvart aar innan 31 mai senda skriftleg søknad um det til styret. I søknaden maa vera oppgjeve kvar trevyrket skal brukast og kva det skal nyttast til. Styret saumfer søknadene og sender dei med paaskrift til skogforvaltaren, som so samraader seg med styret og fastset kor mykje der kann hoggast i kvar 12-mannsteig det aaret.

Styret hev etter utpeikingi av barskogen og tilvisingi av lauvskogen anten aa dela det utpeika og tilviste eller selja det underhand eller ved auksjon til dei som hev bruksrett til framdriving for eigi rekning. Styret kann og lata hogging og framdriving verta gjord for aalmenningskassa si rekning og so anten dela aavyrket eller selja det underhand eller ved auksjon til dei som har bruksrett. Det av aarshogsten, som ikkje vert uppteke av brukarane i aalmenningen, skal styret for aalmenningen avhenda paa beste maate til innkoma for aalmenningskassa, anten ved sal paa roti eller ved framdriving for aalmenningskassa si rekning. Inntektene kann først i aalmenningskassa serskilt for vedkomande 12-mannsteig.

§ 3. For kvart aar fastset skogforvaltaren etter samraad med styret for aalmenningen tidi for utpeiking og hogst. Sty-

ret skal for kvart aar vedtaka ein tarif. Etter den vert det 29 janr. betalt ei avgift til aalmenningskassa av slike materialer som ikkje vert selde underhand eller ved auksjon, men utdelte til dei som hev bruksrett.

§ 4. Ved hogging og køyring eller løyping pliktar alle aa handsama den attstaaande skog med største varsemnd og bruka dei framdrivningsveggar og opplagsstader som skogtilsynet eller styret hev tilvist. All uturvande skade vert godtgjort til aalmenningskassa. Det rotmerkje som er paasett ved utpeikingi maa ikkje hoggast burt eller øydeleggast.

§ 5. Alt aavyrke maa vera ført burt fraa aalmenningen innan den tid som styret i kvart einskilt tilfelle fastset. Vert ikkje dette gjort, vil aavyrke falle attende til aalmenningen.

§ 6. Den ved og trematerial som er seld eller utpeika til dei som har bruksrett maa ikkje verta yverdregne til andre eller brukt paa annan maate enn til hus- og gardsbruk. Den del av trevyrke som er utpeika til dei som hev bruksrett kann ein likevel for eit aar um gongen yverdraga eller byta burt til andre som hev bruksrett i same 12-mannsteig.

§ 7. Styret tek vare paa aalmenningskassa si eiga og legg kvart aar fram reknskap som vert send skogforvaltaren til gjenomsyn.

§ 8. Til aa føra tilsyn med aalmenningen, kontrollera hogging o. l. hev styret rett aa tilsetja ein mann, som for kvar arbeidsdag fær ei høveleg godtgjering av aalmenningskassa.

§ 9. Styret skal sjaa etter at bruksreglane vert haldne og melda dei brot som kann verta gjorde.

Brot på reglane vert straffa.

Plakat angående endringer i plakat av 29 juni 1922 (jfr. 30 janr. plakater av 18 januar samt 6 og 23 desember 1924) om innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I medhold av lov om foranstaltninger mot smittsomme husdysykdommer av 14 juli 1894, dens § 17, bestemmes, at punktene VI og VII i kongelig plakat av 29 juni 1922 (jfr. plakater av 18 januar samt 6 og 23 desember 1924) inntil videre skal lyde således:

VI. Innførsel av usaltet eller utilberedt kjøtt og fleisk samt usaltet talg skal være forbudt fra alle land undtagen fra Sverige; sådan innførsel skal dog inntil videre være forbudt fra Malmöhus-, Kristianstads-, Hallands-, Kronobergs-, Blekinge-, Kalmar-, Jönköpings-, Östergötlands-, Skaraborgs-, Elfsborgs-, og Göteborg- og Bohus len. Landbruksdepartementet skal være bemyndiget til til en-

30 janr.

hver tid å forby sådan innførsel fra Sverige eller deler derav og til atter å heve et sådant forbud.

Landbruksdepartementet skal være bemyndiget til å gi almindelig dispensasjon for innførsel av frosset rensdyrkjøtt.

Huder og skinn skal det være forbudt å innføre i rå utilberedt tilstand. Det skal inntil videre være tillatt å innføre fullstendig tørrede eller gjennemsaltede huder og skinn på betingelse av, at partiene ved ankomsten besiktiges av vedkommende kommunale dyrlæge og av denne erklæres å være i tilfredsstillende sanitær tilstand. Landbruksdepartementet fastsetter størrelsen av godtgjørelsen til dyrlægen for sådan besiktigelse.

Rå eller lettsaltede deler forøvrig av drøvtyggere, hester og svin, såsom slakteavfall, muler, klover, uforarbeidet horn samt hornmel og hornrasp av horn eller klover, blod, melk samt utilvirkede, utilberedte og urensede hår og børster, som ikke i forveien er desinfisert, skal det være forbudt å innføre.

VII. Fra Sverige og Danmark skal det inntil videre være forbudt å innføre gress, høi og halm samt matter, rep, flaskehylstere og fletningsarbeider av gress, høi eller halm samt å anvende sådant som emballage for varer fra disse land. Forbudet omfatter ikke blomster, kurver, hatter, huer, og andre finere arbeider av strå.

Fra andre land enn Sverige og Danmark skal det inntil videre være forbudt å innføre ubearbeidet gress, høi og halm. Det skal likeledes være forbudt å benytte sådant gress, høi og halm, der har vært anvendt som emballage for varer fra fremmede land som fôr, strøelse o. l. for dyr og skal sådan emballage opbrennes ved ankomst til riket.

Brukte sekker og annen tidligere brukt emballage av yevet stoff skal det være forbudt å innføre samt å anvende som emballage for varer, der innføres til riket.

Landbruksdepartementet skal være bemyndiget til helt å forby anvendelse av gress, høi og halm som emballage for varer fra fremmed land eller landsdel. Det skal enn videre være bemyndiget til helt å forby innførsel av korn, frø, grønnsaker, rotfrukter, poteter, planter, trær og busker, torvstrø, kraftfôrstoffer — såsom fôrmel, fôrkaker, oljekaker, kli og lignende stoffer til husdyrføde — samt mais fra fremmed land eller landsdel.

Landbruksdepartementet skal være bemyndiget til å dispensere fra de til enhver tid herom gjeldende innfør-

selsbestemmelser samt til å opheve disse helt eller delvis 30 janr
og til igjen å sette dem i kraft. Departementet kan videre
bestemme, at opprinnelsesbevis skal medfølge varen og
for øvrig fastsette nærmere regler og vilkår for inn-
førselen.

Denne plakat trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott den 30 januar 1925.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S).

I statsministerens fravær:

H. S. Fürst.

I var Tveiten.

Kongelig resolusjon. I. I henhold til § 11, jfr. § 4 i 30 janr.
lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3
i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdom-
mer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon — med en enkelt
endring — på vedtak av herredsstyret for Alstahaug her-
red i møte 14 juni 1924 om nye almindelige helsefor-
skrifter og forskrift om meldeplikt ved tuberkuløse sykes
flytning.

II. De ved kongelig resolusjon av 4 april 1891 appro-
berte almindelige helseforskrifter for Alstahaug herred op-
heves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De nye helseforskrifter m. v. er sålydende:

§ 1. Herredet skal til enhver tid være delt i sundhets-
kretser med hver sin tilsynsmann, valgt blandt medlemmer
av helserådet.

Tilsynsmennene har i hver sin krets å føre tilsyn med
gjennomførelsen av herredets helseforskrifter. Tilsynsmen-
nene velges i første møte av helserådet efter at nytt herreds-
styre har begynt sin virksomhet og fungerer for valgperioden.

§ 2. Ved opførelse eller flytning av hus (beboelseshus
eller annet hus) skal melding skje til vedkommende tilsyns-
mann før arbeidet påbegynnes.

Beboelseshus som herefter opføres eller flyttes skal set-
tes på tørr og vel avgroftet grunn, hvorfra matjorden er ført
bort. Grunnmuren skal være tett og, hvor der ikke er kjeller,
være forsynt med minst to trekkhull; den må ha en minste
høide av 30 cm.

§ 3. Ethvert til beboelse bestemt værelse som herefter
innres fra nytt av, skal ha en høide av minst 2,25 m. fra gulv
til loft og være forsynt med minst 1 slagvindu. Et sådant
vindu skal anskaffes også i eldre beboelsesrum innen 1 år
efter disse forskrifters approbasjon.

30 janr. § 4. I beboelseshus skal gulvet i nederste stakkverk være dobbelt med et mellemlag av hensiktsmessig tørr fyll.

§ 5. I beboelseshus må ikke kokeovn benyttes, medmindre der er anbragt en innretning til å opfange og bortlede den ved kokningen opstående damp.

§ 6. Finner helserådet noget bebodd hus eller annet oppholdssted for mennesker å være skadelig for sundheten ved mangel på lys eller luft, på grunn av fuktighet, urenslighet, overfylling av mennesker eller av andre grunner, kan det forby at huset eller rummet brukes inntil manglene er avhjulpet.

§ 7. På veier og i mellomrummene mellom husene og på gårdsplassene må der ikke ophopes søppel eller annen urenslighet, men de må til enhver tid holdes rene og luktfri. Hvor helserådet finner det påkrevet, f. eks. i tettere bebyggede strøk, kan det påby anskaffelse av søppelkasser.

§ 8. Stall, fjøs, grishus og lignende, som herefter oppføres, skal stå minst 10 m. fjernet fra våningshus og fra ethvert rum som benyttes til tilberedningssted eller opbevaringssted for matvarer.

Denne paragraf gjelder ikke tettere bebyggede strøk.

§ 9. Hester, kjøer, får, gjeter eller fjærkre må ikke huses i våningshus eller i rum, som har tak eller vegg felles med sådant.

§ 10. Ethvert hus som benyttes til beboelse skal ha et privet med minst et avlukke for hver 15de beboer. Privetet må ikke ha vegg felles med våningshus eller matbod, heller ikke ha avsig til nogen sådan bygning eller til offentlig beferdet vei eller til inntak for mat eller drikkevann. Det skal derhos anbringes således at det ikke generer nabo. Det skal tømmes så ofte at overfylling ikke finner sted, og der skal ved hensiktsmessige strømidler sørges for at der ikke oppstår stank.

I tettere bebyggede strøk kan helserådet påby anskaffet tette murede binger eller tette avskjæringer til å opta urin og ekskrementer fra dyr og mennesker. Sådanne binger skal ha en avstand av minst 3 m. fra naboeiendom, gate eller vei, og må ikke ha uttak til nabo, gate eller vei.

For bygninger som fabrikker, kirker og lignende steder hvor mange folk samles skal der være privet i den utstrekning helserådet til enhver tid finner påkrevet.

§ 11. Når der aktes satt i gang bedrift, som ved stank eller giftige gassarter kan forurenske luften, eller som det på annen måte kan være frykt for vil bli til skade for arbeidernes eller naboenes sundhet, skal plan på forhånd forelegges helserådet, og vedkommende være pliktig til både ved anlegget og driften å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir for

å fjerne sanitære misligheter. Bedrift av dette slags som er i virksomhet er underkastet helserådets tilsyn, og vedkommende har å rette sig efter de pålegg, som helserådet til enhver tid gir for å fjerne sanitære misligheter.

§ 12. Gjødningsstoffer eller illeluktende avfall fra husholdningen må ikke henkastes i dynger eller kompost nærmere våningshus enn 10 m., og der må ikke være avsig derfra til steder hvorfra mat- eller drikkevann hentes, eller til våningshus, matbod, nabo eller vei.

Sådanne ansamlinger skal dekkles med jord.

§ 13. Brønner eller vannbeholdere hvorfra mat- eller drikkevann tas skal holdes fri for forurensninger av ethvert slags, såsom ved tilsig, vask o. s. v.

Det samme gjelder bekk eller elv, hvorfra mat- eller drikkevann tas.

§ 14. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet. Storrengjøring minst en gang om året: Vaskning av gulv, vegger, tak og alt inventar med grønsåpe og varmt vann og utluftning med gjennemtrenk i flere dager.

Kjørene skal holdes rene.

Melkekar og melk må behandles med den største renslighet.

I ethvert fjøs skal der være en vaskevannsstol med vaskefat, såpe og rent håndklæ.

Den som melker skal være iført et rent hvitt armforklæ og skal før melkningen såpevaske sine hender og vaske eller tørre av koens jur og spener med en ren hvit klut. Melken må snarest bringes ut av fjøset.

Melk må ikke opbevares i beboelsesrum.

Kan dette ikke undgås må karrene, hvori den opbevares, være tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk opbevares i soverum eller i rum, hvor syke opholder sig.

Ved sykdom blandt besetning eller mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk standses, og forholdet meldes til nærmest boende helserådsmedlem, som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.

§ 15. I butikker skal der være plakat om at spytning på gulvet er forbudt. Der skal være spyttebakker forsynt med fuktig sand eller lignende der regelmessig må rengjøres. Gulver og disker skal jevnlig vaskes, så de holdes ordentlig rene, hvorhos der skal forefinnes hvad der trenges, for at betjeningen jevnlig kan vaske sine hender, hvis der selges matvarer fra butikken.

§ 16. Utsalgssteder, tilberedningssteder og opbevaringssteder for matvarer, såsom kjøtt, fisk, melk, brød o. s. v. skal

30 janr. stedse holdes rene og godt utluftet og må ikke benyttes til soverum eller kjøkken. Kar og hyller hvori matvarer oppbevares skal holdes fullstendig tildekket. Sammen med matvarer må ikke oppbevares andre varer, som kan meddele næringsmidlene lukt eller smak. Matvarer må ikke innpakkes i aviser eller urent papir.

§ 17. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhets-skadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruks-gjenstander, som kan være skadelig for sundheten derved at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å tilsette nærings- eller nydelsesmidler, som skal selges, noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler som kommer fra eller falholdes på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, oppbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i oie med som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn like overfor vedkommende vare.

Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler fra steder, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet nogen bacillebærer av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte, at varer, som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

§ 18. Bakerier, slakterier, meierier og andre produktionssteder for matvarer må ikke opprettes eller forandres uten forutgående anmeldelse til helserådet. De skal til enhver tid stå under helserådets kontroll og eierne skal være pliktig til uopholdelig å utføre de pålegg helserådet måtte finne nødvendig for å hindre, at matvarene forurenses eller bederves. Lokalene skal holdes godt luftet og rene og være således innrettet, at de lett kan rengjøres.

§ 19. Ethvert alvorligere sykdomstilfelle der enten er eller gir mistanke om å være opstått ved nydelse av bedervede eller forfalskede næringsmidler eller ved benyttelse av gjenstander som inneholder giftige eller farlige bestanddeler, skal av tilsynsmannen eller i tilfelle av den behandlende læge uop-

holdelig anmeldes til helserådets ordfører med oppgivelse av de antatte årsaker til sykdommen og andre fornødne opplysninger. Det samme gjelder epidemiske sykdommer samt andre sundhetsfarlige forhold, som kan gi anledning til sykdom.

§ 20. Kjøtt av syke dyr må ikke frembys tilsalgs uten at det er undersøkt av autorisert dyrlæge og av ham ved skriftlig erklæring godkjent som anvendelig til menneskeføde.

§ 21. Barn der lider av skurv, skabb eller annen sykdom, som antas å være smittsom, tilstedes ikke adgang til skolen og optas ikke på nytt medmindre de har attest fra læge, eller sykdommen åpenbart er standset, og vedkommendes person og klær er forsvarlig vasket.

§ 22. Gang- eller sengklær fra personer, der har lidt av smittsom sykdom må ikke avhendes til eller overlates andre til bruk, før de er rensket efter bestemmelse av helserådet.

§ 23. Når en av tuberkulose i smittsom form lidende person forandrer bopel, skal anmeldelse om flytning gis til helserådets ordfører av den fra hvem den syke flytter og likeledes fra enhver, der mottar en tæringssyk i forpleining.

§ 24. Helserådet avgjør hvilke strøk der forsåvidt angår disse forskrifter skal regnes som tettere bebygget.

§ 25. Avvikelse fra ovenstående forskrifter kan under særegne omstendigheter tilstedes med helserådets tillatelse.

§ 26. Det påhviler helserådets medlemmer å påse disse helseforskrifter overholdt og i tilfelle av overtredelse å gjøre anmeldelse til helserådets ordfører, som i fornødent fall skal foranledige overtredelsen påtalt efter loven.

Kongelig resolusjon. Den i § 1 A i plakat av 25 oktober 1918 angående avleggelse av svenneprøver og kontrollen dermed fastsatte prøve for rørleggere skal herefter lyde således:

1. Å opsette og forbinde i fullt ferdig stand en badeinnretning med temperert dusj, et vannklosett og en servant med tilhørende vann- og avløpsledninger, idet dog kun ett opplegg utføres. Badeinnretning, vannklosett og servant kan oppsettes i et eller i forskjellige rum. Badeinnretningen kan enten være et trykkbad eller et sirkulasjonsbad. I begge tilfelle kan oppvarmingen skje enten ved gass eller elektrisitet, eller ved almindelig brensel som kull eller ved. Nødvendige grunnledninger — kloakk- og vannledning — legges fra husets grunnmur til angjeldende opplegg. Til servanten forferdiges en 1 1/4" blyvannlås med 2 renseplugg.

Såfremt varmtvannsberedningen ikke skjer ved gass, legges gassledning med kraner enten til en gasskomfyr eller til et gass-kokeapparat, eller til et gass-varmtvannsapparat; i

30 janr. sistnevnte tilfelle legges også nødvendig vannledning, så ledninger med apparat er ferdige til bruk.

Gassledningen legges i alle tilfelle fra husets grunnmur til angjeldende apparat.

2. Å utføre en prøve på bøining, gjengning og tinnlodning av et $1\frac{1}{4}$ " kobberør i forbindelse med støpt metallfittings.

3. Å smi og herde en håndmeisel og et anboringsbor etter opgitte dimensjoner.

I byer hvor der ikke er gassverk bortfaller den obligatoriske gassprøve under punkt 1, men det skal da fremgå av svennebrevet at gassprøve ikke er utført. Der skal være anledning til senere å få utføre denne prøve som tilleggsprøve og å få utstedt erklæring herom samt karakter. For å kunne få avlegge denne tilleggsprøve fordres de samme betingelser med hensyn til den tid vedkommende skal ha arbeidet i faget på det sted hvor prøven aktes avlagt, nemlig 3 måneder.

30 janr. **Kongelig resolusjon.** I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på nedenstående av herredsstyret for Sandstad herred, Sør-Trøndelag fylke i møte den 17 november 1924 besluttete skogvedtekter for herredet:

§ 1. I Sandstad herred er det forbudt å åvirke bartrær til salg eller industriell produksjon, uten at trærne på forhånd er utblinket av statens skogforvalter, fylkesskogmesteren, dennes assistent eller skogopsynsmannen, eller blinken godkjennes som i § 2 bestemt.

Denne bestemmelse gjelder også åvirkning av løvskog, medmindre skogrådet i det enkelte tilfelle anderledes bestemmer.

Under blinkningen merkes trærne på rot og stamme med en av herredsstyret godkjent merkeøks.

§ 2. Efter innhentet tillatelse fra skogrådet for hvert enkelt tilfelle kan skogeier selv foreta utblinkning til salg eller industriell produksjon. En sådan blinkning må være utført minst 14 dager før hugsten igangsettes, og varsel derom er avgitt til skogrådet, som skal la blinken befare og i tilfelle kreve blinkede trær igjensatt. Den blink som ikke godtas, må i så fall oversmøres med tjære eller oljemaling.

§ 3. Rekvisisjon om blinkning må innsendes i betimelig tid i forveien til fylkesskogmesteren eller skogopsynsmannen.

Under utblinkningen er disse berettiget til å kreve igjen-satt et tilstrekkelig antall friske, kraftige vern- eller frøtrær, hvor dette finnes påkrevet av hensyn til skogens bevarelse. De således gjensatte vern- eller frøtrær, som merkes med

nummer, må ikke senere hugges, uten at en av ovennevnte 30 janr. tjenestemenn godkjenner en sådan hugst.

§ 4. Ved hugst eller fremdrift i skogen må voksende trær såvidt mulig ikke beskadiges. Tørre, undertrykte og vindfelte trær må fortrinsvis hugges, forsåvidt de er tjenlige til øiemedet. Konglebærende trær må under ingen omstendighet hugges.

§ 5. Der anordnes et skogråd som selv velger sin formann og næstformann.

Skogrådet har å påse skogvedtektenes gjennomførelse og overholdelse, samt anmelde overtredelser for påtalemyndigheten.

Herredsstyret ansetter det fornødne antall skogopsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter etter formannens bestemmelse og under hans ledelse.

Årsmøtet avholdes innen utgangen av januar måned. Her avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne år. Innberetningen oversendes herredsstyret.

§ 6. Tvistigheter angående utblinkning avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet.

I tilfelle dissens i rådet skal dette, før avgjørelse fattes, innhente fylkesskogmesterens uttalelse, eller gi ham anledning til å delta ved sakens behandling.

Fylkesskogmesteren gis for øvrig myndighet til å kontrollere enhver blinkning så vel som vedtektenes overholdelse.

§ 7. Skogopsynsmennenes lønn utres av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen. Skogeier og bruks- eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann, som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 8. Overtredelse av nærværende vedtekter straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs paragraf 339.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvorved der i 30 janr. medhold av lov nr. 1 av 4 juli 1919 § 1 siste passus, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Kvænangen herred i Troms fylke.

2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvorved i med- 30 janr. hold av lov nr. 9 av 20 august 1915 § 2, 2net punktum, kfr. kongelig resolusjon av 16 desember 1923, meddeles stadfestelse på en av Rauland herredsstyre i Telemark fylke under 3 ja-

30 janr. nuar 1925 vedtatt beslutning, hvorved bestemmes at hund som i Rauland herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan så vel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet, eller innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.